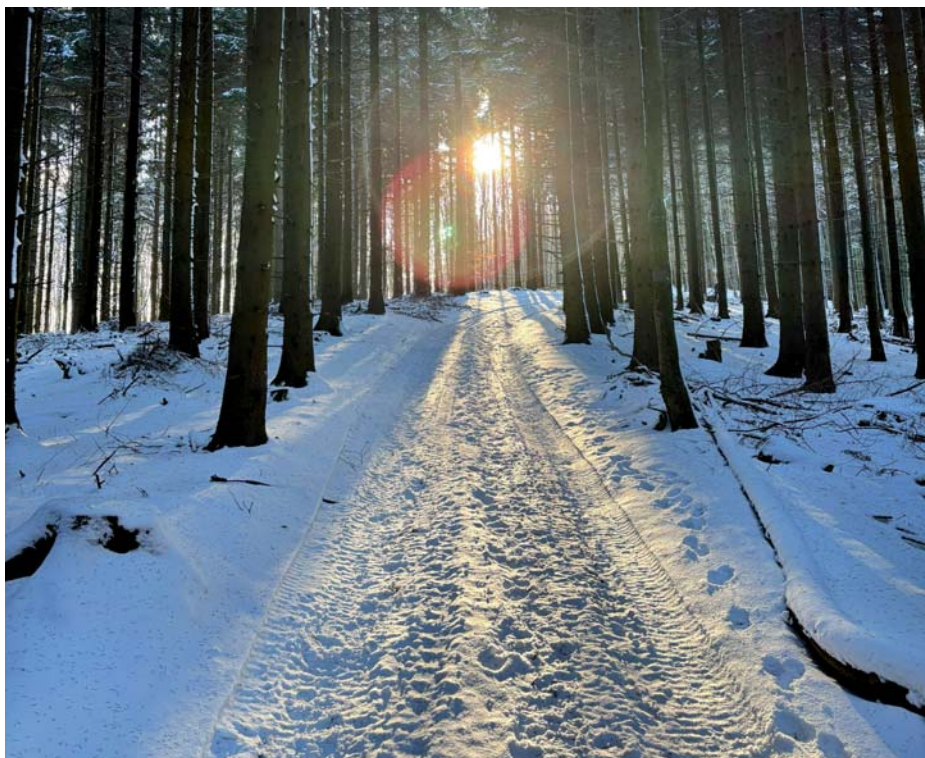

Farní měsíčník

Únor 2026 ● číslo 2 ● 31. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Když se vydáš na cestu s Bohem, i temnota se stává světlem.“

(sv. Terezie z Ávily)

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Na začátku února, čtyřicet dní po Narození Páně, si připomínáme zvláštní příhodu ze života Svaté rodiny – uvedení Páně do chrámu. Podle Mojžíšova zákona přinášejí Maria a Josef malého Ježíše do Jeruzalémského chrámu, aby ho obětovali Bohu. Dvě osoby, Simeon a Anna, poznávají díky Božímu vnuknutí v onom Dítěti tolik očekávaného Mesiáše a prorokují o něm. V této události je obsaženo prosté a zároveň slavnostní tajemství, v němž svatá Církev oslavuje Krista, posvěceného Otcem, prvorozeného nového lidstva. Působivý průvod svíců na začátku liturgie této slavnosti nám umožňuje prožít velkolepý příchod Toho, který je „král slávy“, „Hospodin udatný v boji“ (Žl 23). Ale kdo je mocný Bůh, jenž vstupuje do chrámu? Je to Dítě – je to Ježíšek v náručí své matky, oběť prvorozeného Boha a jeho vykoupení skrze oběť. „Hned potom přijde do svého chrámu

Panovník.“ Tato slova proroka Malachiáše vyjadřují veškerou sílu očekávání hebrejského lidu v průběhu staletí. Konečně vstupuje do svého domu „anděl smlouvy“ a podrobuje se Zákonu: přichází do Jeruzaléma, aby v poslušnosti vstoupil do Božího domu. První osobou, jež se připojuje ke Kristu na cestě poslušnosti, prožívání víry a sdílení bolesti, je jeho matka Maria. Evangelium slavnosti nám ji zobrazuje při aktu bezvýhradného obětování Syna, které se jí osobně dotýká: ve své neposkvrněné duši bude muset být probodána mečem bolesti, z čehož je patrné, že její úloha v dějinách spásy nekončí tajemstvím Vtělení, nýbrž se naplňuje v láskyplné a bolestné účasti na smrti a vzkříšení jejího Syna. Obětuje ho Bohu jako pravého beránka, který snímá hříchy světa. Podává ho Simeonovi a Anně jako zvěst o vykoupení a všem jej představuje jako světlo, zajišťující bezpečné putování po cestě pravdy

a lásky. Zasvěcení Božího Syna, symbolizované jeho uvedením do chrámu Matkou Marií, je vzorem pro každého muže a ženu, kteří celý svůj život zasvěcují Pánu. V tento den, 2. února, kdy všichni řeholníci, řeholnice a zasvěcené osoby slaví svůj svátek. Zasvěcený život do svědčuje přemíru lásky, která nutí „ztratit“ vlastní život jako odpověď na přemíru lásky Pána, který jako první „ztratil“ svůj život pro nás. Děkujeme Pánu za řeholní, zasvěcené osoby, které přidružuje k „trůnu milosti“. Jsou drahocenným darem pro Církev a pro svět, žijící po Bohu a jeho Slovu. V tento den, řeholní a zasvěcené osoby, mají znovu příležitost obnovit vnitřní gesto v důvěrném duchovním společenství s Pannou Marií, když uvádí Dítě Ježíše do chrámu. Vždyť ona je první dokonalou zasvěcenou osobou, kterou nese Bůh, jehož přináší v náručí. Prosme v modlitbě za už povolané zasvěcené osoby, ale také za nová řeholní povolání.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

BOŽÍ SLÁVA

„V domě mého otce je mnoho příbytků...Jdu, abych vám připravil místo.“

(J 14,2)

Jeden malý chlapec jel kdysi sám vlakem a krajina nebyla příliš zajímavá. Žena, která seděla vedle něho, se zeptala: „Jsi unavený po dlouhé cestě?“

Chlapec se usmál a odpověděl: „Jsem trochu unavený, ale moc mi to nevadí. Víte, tatínek na mě bude čekat, až přijedeme.“

Někdy jsme unaveni životními břemeny, ale víme, že se na konci naší cesty setkáme s Ježíšem Kristem – a v tom je největší rozdíl. Pavel napsal: „A proto neklesáme na mysl...Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné“ (2K 4,16.18). Vědomí, že budeme navždy s Kristem, dalece převažuje naše každodenní břemena! Upírejte svůj pohled k věčnosti!

Naděje pro každý den, Billy Graham

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – LEDEN 2026

Pohřbeni byli:

Alois Vaněk (82 let)
Antonín Ondroušek (103 let)
Pavel Strnad (50 let)
Josef Měšťánek (82 let)
Zdeněk Fuček (71 let)
Jan Chuchma (79 let)
Josef Lysáček (45 let)

Bylo:

- Mše sv. na Nový rok, Slavnost Matky Boží, Panny Marie
- Slavnost Zjevení Páně
- Svátek Křtu Páně
- Fatimská pobožnost
- Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (Týden modliteb za jednotu křesťanů)
- Neděle Božího slova
- Večer milosrdenství

Bude:

- 2. 2. svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice – mše sv. 7.30 a 17.00 hod.
- 3. 2. Svatoblažské požehnání – mše sv. v 17.00 hod.
- 11. 2. svátek Panny Marie Lurdské (při mši sv. v 17. 00 hod. Pomazání nemocných)
- 13. 2. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod.
- 18. 2. Popeleční středa – mše sv. v 7.30 a 17. 00 hod.
- Večer milosrdenství (3. neděle v měsíci)

NĚCO ZE STATISTIKY FARNOSTI ZA ROK 2025

- Pokřtěno bylo: 24 dětí (14 dívek a 10 chlapců) (vloni 19 dětí)
- K 1. sv. přijímání přistoupilo: 41 dětí (vloni 37 dětí)
- Sezdáno bylo: 6 párů (vloni 7 párů)
- Pohřbeno bylo: 41 farníků (vloni 35), z toho zaopatřených 22 (vloni 18)

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE BRUMOV-BYLNICE ÚNOR 2026

- 4. 2. Výroba svíček v 9.30 hod.
- 10. 2. Mše svatá v denním stacionáři v 9.30 hod.
- 17. 2. Fašanky v 9.30 hod.
- 25. 2. Povídání o poutních místech v regionu s PhDr. Alešem Naňákem, Ph.D. v 9.30 hod.

SVATÝ CARLO ACUTIS - KYBERAPOŠTOL A SVĚTEC NAŠÍ DOBY

Svatý Carlo Acutis (1991 –2006) je příkladem toho, že svatost není vyhrazena pouze pro starší generace a že moderní technologie mohou být mocným nástrojem víry. Tento italský teenager, který zemřel v pouhých 15 letech na leukémii, je právem nazýván „kyberapoštolem eucharistie“.

TECHNOLOGIE VE SLUŽBÁCH VÍRY

Zatímco většina jeho vrstevníků používala internet jen pro zábavu, Carlo v něm viděl nástroj pro evangelizaci. Poutní místo na síti: Sám se naučil programovat a vytvořil webové stránky, které shromažďují informace o eucharistických zázracích po celém světě. Jeho cílem bylo ukázat lidem skutečnou přítomnost Ježíše Krista v Eucharistii a přivést je k tomuto největšímu tajemství víry. K technologiím dodával: „*Všichni se rodí jako originály, ale mnozí umírají jako fotokopie.*“ Kristus nás stvořil jedinečné. Carlo nám ukazuje, že musíme mít v sobě duchovní kotvu, která nás drží pevně v identitě dětí Božích, namísto abychom se nechali unášet proudem pomíjivé světské módy a popularity.

JEHO DUCHOVNÍ ODKAZ

Carlova zbožnost byla hluboká a praktická i přes jeho krátký život, který vnímal jako pouť, kde je snadné ztratit směr. Proto říkal: „*Eucharistie je moje dálnice do Nebe.*“ Byla to základna jeho života. Chodil na mši svatou a k adoraci každý den, uvědomoval si, že se setkává s živým Kristem, který je jeho kompasem. *Růženec nazýval „nejkratší žebřík do nebe“.* Modlil se ho pravidelně, aby se s Marií přimlouval za druhé. Pomoc potřebným: byl velmi citlivý k chudým a vyloučeným. Šetřil kapesné, aby mohl koupit spací pytle pro bezdomovce a ochotně bránil ty, kteří byli ve škole šikanováni.

INSPIRACE PRO NÁS

Carlo Acutis nás učí, že: Svatost je dosažitelná i dnes: Nezáleží na věku ani povolání. Naše každodenní povinnosti a moderní nástroje mohou být prostředkem na cestě ke svatosti. Pou-

žívejme média moudře: Technologie nejsou zlem, ale nástrojem. Záleží na tom, k čemu je používáme. Můžeme je použít pro šíření lásky, pravdy a dobra. Centrum všeho je Ježíš: Jeho život ukazuje, že jakákoli aktivita - od programování po pomoc s domácími úkoly - má velký smysl, když je spojena s Ježíšem. „*Být neustále sjednoceni s Ježíšem - to je můj životní program.*“

SVATÝ CARLO ACUTIS V BRUMOVSKÉM KOSTELE

Minulý rok jsme prožívali roráty se sv. Carlem Acutisem. Spolu s dětmi, ale i dospělými, jsme poznávali, co zvláštního bylo na Carlovi, že se stal svatým. Byl svatořečen na začátku září minulého roku. Ve středu 17. prosince na rorátech jsme mohli také uctít jeho relikvie. Když se řekne ostatky svatých, mnohým se vybaví něco vzdáleného, starobylého, něco zvláštního. A přesto tato tradice přežívá už dva tisíce let v dějinách církve. Co nám tento úkon zbožnosti připomíná? Ostatky jsou dotekem skutečného života. Připomínají nám, že svatí nebyli legendy ani pohádky, ale skuteční lidé z masa a kostí, kteří milovali, trpěli, bojovali a nakonec obstáli ve věrnosti Bohu. Když stojíme u relikviáře, víme, že svatost není vzdálený ideál - je to cesta, kterou šel člověk jako já. Úcta k ostatkům vychází ze základního křesťanského přesvědčení, že tělo je dobré, protože je Božím stvořením. Věříme ve vzkříšení těla a život věčný, v to, že lidská jednota těla a duše má věčnou hodnotu. Ostatky svatých nejsou zaměřeny na smrt, ale na život. Připomínají nám, že svatí žijí u Boha, že jsou v jeho blízkosti, že s námi tvoří jedno společenství. V blízkosti ostatků svatých si uvědomujeme, že Bůh zasahuje i do našich životů, že Boží milost se

dotýká lidské historie a že i skrze fyzické věci může Bůh přinést útěchu a posilu. Ostatky jsou také výzvou, že svatost má cenu. I toto tělo patřilo člověku, který někdy trpěl, někdy stál proti většině, bojoval za svoji víru, učil se předávat radostnou zvěst evangelia. Smyslem úcty k ostatkům svatých není sentiment ani magie. Je to vyjádření víry ve vtělení, ve vzkříšení, ve společenství církve. Ostatky nám připomínají realitu svatosti.

PERNÍKOVÝ BETLÉM

Ještě jednou se chceme s vděčností vrátit k vánoční době, která – jak věříme – byla naplněna nadějí a pokojem. I když ne vše se možná odehrávalo podle našich představ, stále v nás doznívá radostná píseň: *Narodil se nám Kristus Pán*. Kéž přebývá v našich srdcích a provází nás na všech našich cestách.

Ze srdce děkujeme za nádherný perníkový betlém, který se stal radostí pro oči i srdce nejen místních farníků, ale i návštěvníků z okolí. Děti jistě potěšily drobné detaily – zvířátka i pečlivě vyzdobené chaloupky, které společně vytvářely krásnou a pokojnou vánoční atmosféru.

Zvláštní a upřímné poděkování patří ženám, které betlém s láskou tvořily a věnovaly mu mnoho času, trpělivosti a péče. Jejich práce byla tichým svědectvím služby a daru, který obohatil naši farnost i všechny přichozí.

Fm

TŘI KRÁLOVÉ

Svátek Tří králů (6.1.) uzavírá vánoční období a připomíná příchod mudrců do Betléma. Součástí mše svaté je svěcení soli, vody a křídý. Posvěcenou křídou se píše na dveře K+M+B 2026. Původní latinský význam je: „Christus mansionem benedicat“, což je v překladu: „Kristus ať požehná tomuto domu.“ Použití posvěcené křídý má duchovní rozměr. Píše se jí symbolická prosba o Boží ochranu domova.

Fm

Mudrci jsou jedni z prvních, kteří se setkávají s narozeným Ježíšem. Přišli od východu, pravděpodobně z velké dálky. Vydali se na namáhavou cestu spojenou s nebezpečím a s nejistotou. Podobně tomu bylo kdysi i s Abrahámem. Také on se na Boží pokyn vydal na cestu, možná dokonce ze stejných míst, odkud za Ježíšem přišli mudrci.

Těž lidský život je cestou. Pokud člověk jen sedí na místě – a třeba se i modlí -, ale nic nepodnikne, nehne se dál. Někdy je potřeba udělat krok víry do nejistoty. Udělat ho ve víře, že Bůh povede mé kroky.

Potom mohu prožít setkání s Ježíšem, který jedná skrze mne i navzdory mé slabosti. Může to být setkání, jež promění život můj či životy druhých.

Z: *Evangelium na každý den 2025*

TŘÍKRÁLOVÁ KOLEDA

Charita má hluboký smysl – je symbolem lidské solidarity a pomoci bližnímu.

Dne **10. ledna 2026**, v mrazivém lednovém počasí, se dobrovolníci vydali do ulic na **tříkrálovou obchůzku**.

Velké poděkování patří všem, kteří věnovali svůj čas a energii. Bez Vás by pomoc potřebným nebyla možná.

Král je ten, kdo pomáhá.

Děkujeme za Vaše peněžní dary i za to, že s námi pomáháte psát příběhy s dobrým koncem.

Fm

PŘEHLED VÝSLEDKŮ KOLEDOVÁNÍ

Brumov-Bylnice 210 137 Kč
 Sidonie 16 115 Kč
 Svatý Štěpán 15 140 Kč
 Lačnov 70 033 Kč
 Návojná 37 259 Kč
 Nedašov 86 930 Kč
 Nedašova Lhota 45 375 Kč
 Poteč 51 996 Kč
 Študlov 26 680 Kč
 Tichov 27 280 Kč
 Valašské Klobouky 208 936 Kč
 Lipina 15 576 Kč
 Mirošov 6 450 Kč
 Smolina 18 020 Kč
 Valašské Příkazy 33 215 Kč
Celkem 869 142 Kč (vloni 830 624 Kč)

K ZAMYŠLENÍ

POPELEČNÍ STŘEDA: KDYŽ POPEL NENÍ JEN POPEL

Pro někoho rutina, pro jiného nostalgie dětství, kdy babička nevařila maso, a pro dalšího možná jen další obyčejný den. Ale co když tohle všechno úplně špatně chápeme? Co když Popeleční středa není jen o pústu a popelu, ale o velkém příběhu, ve kterém máme každý své místo?

Popel na čele. O co tu vlastně jde?

Možná jsi to už zažil/a – vejdeš do kostela, postavíš se do fronty, kněz nebo jáhen ti udělá křížek na čelo a řekne: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš.“

Chvilí na to možná zapomeneš, otřeš si čelo a jdeš dál. Ale co kdyby sis to nechal/a chvíli projít hlavou?

Prach. To, z čeho jsme byli stvořeni. To, co se jednou stane naším tělem. Obyčejný prach – a přesto v něm Bůh viděl něco víc.

Křížek. Symbol smrti, ale taky vzkříšení. Bolesti, ale i naděje. Toho, že jsme poznamenaní Boží láskou.

Ale já nejsem věřící... co mi to má říct?

Dobře, tak pojďme na to jinak.

Zamysli se – kdy jsi naposledy fakt zpomalil/a? Kdy jsi si naposledy přiznal/a, že nejsi nesmrtelný/á? Kdy jsi si naposledy řekl/a – co když dělám něco špatně?

Popeleční středa není jen náboženský rituál. Je to den pravdy. Den, kdy si přiznáme, že nejsme dokonalí. Že občas stavíme svůj život na věcech, které nemají pevný základ. A že možná potřebujeme restart.

A tohle není nic proti tobě. To je šance.

Postní doba jako šance něco změnit.

Nejde o to nejíst maso. Nejde o to, že si odřekneš sladkosti nebo Netflix (i když... možná by to neuškodilo). Jde o změnu srdce. O to přestat se hnát a začít slyšet něco hlubšího.

Co kdybychom si tenhle půst nastavili jinak?

Zastavit se. Udělat si každý den chvíli na otázku: Jak vlastně žiju?

Zbavit se hluku. Možná míň sociálních sítí? Míň toxických lidí? Míň vylupů?

Dát víc druhým. Pošli zprávu někomu, koho jsi dlouho ignoroval/a. Pomoz někomu, kdo to nečeká. Stačí malíčkost.

Panna Maria – průvodkyně na cestě.

Dnes je tu někdo, kdo nás na tuhle cestu zve. Ať už věříš nebo ne, Panna Maria je fascinující postava. Žena, která se vzdala své vlastní představy o životě a řekla ano něčemu většímu. V Medjugorji v jednom poselství říká: „*Drahé děti, vyzbrojte se modlitbou a půstem, abyste si uvědomili, jak vás Bůh miluje a plnily Boží vůli.*“

Jinými slovy: Zbav se zbytečnosti. Přestaň se nechat ovládat věcmi, co tě ničí. Uvědom si, že jsi milovaný/á.

Dnes je její den. Dnes nás zve, abychom se nebáli pravdy o sobě. Abychom se podívali do zrcadla a řekli: Jo, něco ve mně musí shořet, aby mohlo vzniknout něco nového.

A teď? Co s tím?

Popeleční středa není o tom, že si odškrtněš nějakou povinnost. Je to pozvání. K proměně. K odlehčení. K návratu k tomu, co je opravdu důležité.

Šimon Rutta

POSTNÍ POSELSTVÍ

Roztrhněte svá srdce, a ne pouze šaty, a obraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a plný lásky, slituje se v neštěstí. Postupně si zvykáme na to, že skrze sdělovací prostředky sledujeme a nasloucháme událostem černé kroniky současné společnosti, přičemž tyto události jsou prezentovány téměř jako nějaké perverzní potěšení, a též si zvykáme, že se takových událostí dotýkáme a cítíme je ve svém okolí a na vlastní kůži. Drama se odehrává v naší ulici, v naší čtvrti, v našem domě a – proč ne – v našem srdci. Žijeme společně s násilím, které zabíjí, které rozbíjí rodiny a podněcuje války a konflikty v mnoha zemích světa. Žijeme společně se závistí, nenávistí, pomluvami a světským smýšlením v našem srdci. Utrpení nevinných a tichých je naším neutuchajícím výsměchem. Pohrdání právy znevýhodněných osob a národů nám není cizí. Běžným jevem je vlada peněz se svými ďábelskými důsledky, jako jsou drogy, korupce, trh s lidmi – včetně dětí – a též bída hmotná i morální. K této „symfonii“ se též připojuje nedostatek důstojné práce, bolestné vystěhovalectví a chybějící vyhlídky do budoucna. Naše chyby a hříchy, chyby a hříchy církve, též nezůstávají mimo tento horizont. Osobní projevy egoismu, někdy omlouvané, ale proto ne menší, nedostatek etických hodnot ve společnosti, který metastázuje do života rodin, do sousedských vztahů v městských čtvrtích, vesnicích i velkoměstech, vypoovídají o naší omezenosti, o naší slabosti

a o naší neschopnosti změnit tento neko-
nečný seznam rozkladných skutečností.
Past bezmocnosti nás vede k myšlen-
ce: Má smysl snažit se to všechno mě-
nit? Můžeme s touto situací něco udě-
lat? Vyplatí se o to usilovat, jestliže svět
ve svém karnevalovém rejži zase rázem
všechno změní? Nicméně když se strh-
ne maska, ukáže se pravda, a ačkoli pro
mnohé to zní zastarale, objeví se hřích,
který veškerou svou ničivou mocí zraňuje
naše tělo a překrucuje osudy světa
i běh dějin. Postní doba se nám předsta-
vuje jako volání pravdy a jisté naděje, jež
nás vedou k tomu, abychom odpověděli
Ano. – Ano, je možné nemalovat si umě-
lé úsměvy, jako by se nic nedělo. Ano,
je možné, že všechno bude nové a jiné,
protože Bůh, který je „dobrotivý a milo-
srdný, shovívavý a plný lásky“ nás po-
vzbuzuje k novému začátku. Dnes jsme
opět pozváni vydat se na postní puto-
vání vstříc Životu, na tu cestu, která za-
hrnuje i kříž a odříkání, na cestu, kte-
rá bude nepohodlná, avšak ne neplodná.
Jsme pozváni uznat, že něco v nás
samotných, ve společnosti nebo v círk-
vi není v pořádku, a změnit se, změnit
směr, obrátit se. V dnešní den jsou slo-
va proroka Joela silná a náročná. „Roz-
trhněte svá srdce, a ne šaty. Obráťte se
k Hospodinu, svému Bohu.“ Je to pozvá-
ní pro všechny lid, nikdo není vyloučen.
Roztrhněte svá srdce, a ne šaty – ne
umělým pokáním bez dopadu na bu-
doucnost. Roztrhněte svá srdce, a ne
šaty – ne formálním postem a úkony za-
měřenými k vlastní spokojenosti. Roztrh-
něte svá srdce, a ne šaty – ne povrchní
a sobeckou modlitbou, která neproni-
ká do našeho vlastního života tak, aby
se ho mohl dotknout Bůh. Roztrhněte
svá srdce tak, abyste spolu se žalmistou
řekli: „Zhřešili jsme.“ „Zraněním duše je
hřích. Ubohý zraněný, poznej svého Lé-
kaře! Ukaž mu rány svých vin. A jelikož
jemu nejsou skryty naše tajné myšlenky,
dej mu zaslechnout lkání svého srdce.
Svémi slzami jej pohni k soucitu, naléhej
na něj, aby vyslyšel tvé vzdychání. Ať tvá
bolest dolehne k němu, aby ti pak mohl
říci: »Pán odpustil tvůj hřích.«“ (sv. Řehoř
Veliký). Toto je realita naší lidské přiroze-
nosti. Toto je pravda, která nás může při-
blížit autentickému smíření... s Bohem
i s lidmi. Nejde o to, abychom diskredito-
vali svou sebeúctu, klesali do nejzazších
hlubin svého srdce a brali na sebe bří-
mě utrpení a bolesti, které nás spojuje
od věků, tisíciletí... od nepaměti. Roztrh-
něme svá srdce, abychom se přes tuto
hrázninu mohli v pravdě podívat na sebe.
Roztrhněme svá srdce, otevřeme svá
srdce, neboť pouze do roztrženého

a otevřeného srdce může vstoupit milo-
srdná láska Otce, který nás volá a uzdra-
vuje. Roztrhněte svá srdce, říká prorok,
a apoštol Pavel nás téměř na kolenou
žádá, abychom se „nechali smířit s Bo-
hem“. Změna způsobu života je zname-
ním a ovocem tohoto srdce roztrženého
a usmířeného láskou, která nás převyšuje.
Toto je pozvání tváří v tvář tolika ra-
nám, které nám ubližují a které nás mo-
hou vést k zatvzelenosti. Roztrhněme svá
srdce, abychom v tiché a pokojné mod-
litbě zakusili sladkost Boží něhy. Roz-
trhněme svá srdce, abychom zaslechli
ozvěnu tolika roztrhaných životů a aby
nás lhostejnost nečinila netečnými. Roz-
trhněme svá srdce, abychom byli schop-
ni milovat láskou, jakou jsme my sami
milováni, utěšovat útechou, kterou jsme
my sami utěšováni, a sdílet, co jsme do-
stali. Tato liturgická doba, kterou dnes
církve začíná, není zde pouze pro nás,
ale také pro proměnu naší rodiny, naše-
ho společenství, naší církve, naší vlas-
ti a celého světa. Těchto čtyřicet dní je
k tomu, abychom se obrátili ke svatos-
ti Boží, abychom se stali spolupracovní-
ky, kteří obdrželi milost a možnost obno-
vit lidský život tak, že každý člověk zaku-
sí spásu, kterou nám svou smrtí a zmrt-
výchvstáním získal Kristus. Kromě mod-
litby a pokání, jako projev naší víry ve ve-
likonoční sílu, která všechno proměňuje,
se i my připravme, abychom stejně jako
předchozí roky prožívali náš konkré-
tní postní projev solidarity. Jako církve,
která putuje vstříc Velikonocům a která
věří, že Království Boží je možné, potře-
bujeme, aby naše srdce naplněná tou-
hou po obrácení a po lásce rozkvetla mi-
lostí a účinně zmírňovala bolest tolika
bratří kolem nás.

Žádný projev ctnosti nemůže být veli-
ký, pokud není též přínosem pro druhé...
„Takže, i když budeš trávit den v postu,
i když budeš spát na tvrdé zemi, jíst po-
pel a neustále vzdychat, pokud nepro-
kazuješ dobro druhým, neděláš nic vel-
kého“ (sv. Jan Zlatoústý). Tento rok, kte-
rý prožíváme, je též příležitostí, kterou
nám nabízí Bůh, abychom rostli a zrá-
li ve vztahu k Pánu, jenž se nám zje-
vuje skrze tváře trpících lidí a dětí bez
budoucnosti, skrze třesoucí se ruce za-
pomenuých starých lidí a skrze oba-
vy tolika rodin, které s odvahou předá-
vají život, aniž by našly někoho, kdo
by jim poskytoval oporu. Přejí vám sva-
tou a plodnou postní dobu bohatou po-
káním a prosím vás o modlitby. Ať vám
Ježíš žehná a Blahoslavená Panna vás
ochraňuje!

*Kardinál Jorge Mario Bergoglio,
(papež František)*

POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH – TROŠ- KA TEORIE NA ÚVOD

Nemoc a utrpení patří k lidskému ži-
votu. Dříve nebo později, ve větší či men-
ší míře, na sobě či u druhých, každý z nás
se s nimi někdy setká. V nemoci člo-
věk zakouší vlastní bezmocnost, ohrože-
nost a křehkost. Nemoc může vést k úz-
kosti, k uzavření do sebe, dokonce k zou-
falství a vzpouře proti Bohu. Může však
také napomáhat člověku k větší zralos-
ti či v rozlišování mezi důležitým a ne-
podstatným. Velmi často nemoc vyvo-
lává hledání Boha a návrat k němu.
Ve Starém zákoně je nemoc často chápa-
na jako trest za spáchaný hřích. Už prorok
Izaiáš ale ohlašuje čas, kdy Bůh odpustí
každou vinu a vyléčí každou nemoc (viz
Iz 33,24). V Novém zákoně jsme potom
svědky Ježíšova soucitu s nemocnými.
Četná uzdravení nemocných všeho dru-
hu jsou jasným znamením příchodu Bo-
žího království. Ježíš ale nepůsobí pouze
jako lékař těla, ale také má moc odpouš-
tět hříchy – nemoc duše. Ježíšova láska
k trpícím jde tak daleko, že se s nimi zcela
ztotožňuje: „Byl jsem nemocen, a navští-
vili jste mě... Cokoli jste udělali pro jedno-
ho z těchto mých nejposlednějších bratří,
pro mne jste udělali“ (Mt 25,36.40). Ce-
lým životem Ježíš ohlašoval ještě mno-
hem radikálnější uzdravení: vítězství nad
smrtí a hříchem skrze jeho velikonoční
oběť. Svým utrpením a svou smrtí na kří-
ži dal Kristus utrpení nový smysl: od té
doby nás utrpení může připodobnit Kris-
tu a spojit s jeho vykupitelským utrpením.
Nemocní se snažili Ježíše i jen dotknout,
„protože z něho vycházela síla a všechny
uzdravovala“ (Lk 6,19). Podobně i my za-
koušíme Ježíšův uzdravující dotyk – skrze
svátosti. Jedna ze sedmi svátostí je dokon-
ce zvláštním způsobem určena k tomu,
aby posilovala ty, kteří jsou postiženi ne-
mocí: pomazání nemocných. „Je někdo
z vás nemocný? Ať si zavolá představené
církvní obce a ti ať se nad ním modlí a ma-
žou ho olejem ve jménu Páně; modlitba
spojená s vírou zachrání nemocného, Pán
ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hří-
chů, bude mu odpuštěno.“ (Jak 5,14-15)
Jakubův list nám dosvědčuje víru prvních
křesťanů, že křesťan ani v nemoci a v ut-
rpení nezůstává opuštěn, ale že i za této si-
tuace je zahrnut Ježíšovou láskou. Z uve-
deného úryvku můžeme také vyčíst někte-
ré důležité charakteristiky svátosti poma-
zání nemocných:

- pomazání nemocných uděluje předsta-
vený církví obce – dnes biskup nebo
kněz
- podstatou slavení této svátosti je poma-
zání olejem, doprovázené modlitbou kně-
ze

- pomazání nemocných působí jak na tělo, tak na duši

Olej, používaný při slavení této svátosti, je jedním ze tří olejů, které světi biskup na Zelený čtvrtek ve své katedrále (kromě oleje nemocných ještě olej katechumenů a křížmo). V opravdu nutném případě může posvětit olej kterýkoli kněz přímo při slavení této svátosti. *Kdo může tuto svátost přijmout?* Mezi lidmi občas panuje strach z této svátosti. „Kněze nevolejte, ještě neumírám!“ Podobná zvolání uslyšíme tam, kde se svátost nemocných prezentuje jako „poslední pomazání“. Jistěže v mnoha případech doprovází tato svátost poslední okamžiky lidského života. Pomazání nemocných ale není svátostí jen pro ty, kdo se ocitli v krajním ohrožení života a umírají. Příhodná doba pro její přijetí je už tehdy, když věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc nebo stáří. Tuto svátost můžeme přijmout i vícekrát ve svém životě. Pomazání má přece nemocného posílit a zachránit. Křesťan může požádat o svaté pomazání, kdykoliv těžce onemocní (míra závažnosti nemoci se posoudí bez zbytečné úzkostlivosti), a stejně tak když se nemoc zhorší. Také je vhodné přijmout tuto svátost před závažným lékařským zákrokem (operací), je-li příčinou této operace nebezpečné onemocnění. Ale svátost nemocných je možno udělit též starým lidem, jejichž síly značně ochabují, i když není přímo vidět nějaká nebezpečná nemoc. Nikdy se nemá přijetí pomazání nemocných zbytečně oddalovat. Pokud je kněz zavolán k nemocnému, který už mezitím zemřel, tak se za něj pomodlí; svátost pomazání nemocných už ale mrtvému neuděluje. Jako všechny svátosti, i tato je slavením liturgie ve společenství, ať už koná v rodině, v nemocnici nebo v kostele, pro jednoho nemocného nebo pro skupinu nemocných. Dovolují-li to okolnosti, může slavení svátosti předcházet svátost pokání a může být ukončeno přijetím eucharistie. Při společném udělování této svátosti většímu počtu věřících v kostele, bývá liturgie této svátosti vsazena do mše svaté za nemocné.

Jaké jsou účinky pomazání nemocných?

- spojuje nemocného s Ježíšovým utrpením
- vlévá nemocnému útěchu, pokoj a odvalu, aby křesťansky snášel utrpení nemoci
- odpouští hříchy, jestliže nemocný nemohl přijmout odpustění ve svátosti smíření
- uzdravuje, pokud to prospěje nemocnému ke spáse duše
- připravuje na přechod do věčného života

Převzato: Katolík.cz

SVĚDECTVÍ

VYSVOBOZENÍ Z BULIMIE

Ještě dnes mi vlhnou oči vděčností při vzpomínce na divy, které v mém životě Pán vykonal. Možná Vám vystávají otázky nad slovem exorcismus a říkáte si, že tohle slovo snad patří do středověku a ne do 21. stol.

Ale já bych se s vámi ráda podělila o to, jak mi Pán skrze tuto modlitbu církve zachránil život.

V maturitním ročníku jsem onemocněla mentální anorexií, která postupně přešla do mentální bulimie (záchvatovitě přejídání a následné zvracení) trávající 12 let. Když jsem si uvědomila, že jsem závislá a že si sama nijak nepomůžu, vyhledala jsem odbornou pomoc. Docházela jsem na psychiatrii, absolvovala 3,5 roku trávající psychoterapii, ale bulimie jsem nebyla schopna se zbavit. Jen Bůh ví, kolik probdělých nocí jsem před Jeho tváří strávila, jaké moře slz jsem vyplakala, ale bez výsledku. Můj zdravotní stav se zhoršoval, měla jsem zničené zuby, poškozený jícen i žaludek, játra v rozkladu,...a přesto noc co noc jsem trávila na záchodě zvracejíc už i velké množství krve. Přes den jsem hrála roli vysoce postavené manažerky, velmi úspěšné mladé ženy, a v noci jsem byla absolutní troskou. Tento dvojí život mě ničil zevnitř. Nenáviděla jsem sebe sama, připadala si odporná a zbytečná, nemající žádnou hodnotu. Nemohla jsem pochopit, proč mi Pán nepomůže? Proč nezasáhne, když je všemohoucí? V mém srdci narůstal hněv vůči Němu, hořkost a zklamání. Nebyla jsem schopna se za tento problém modlit, abych se nerozplakala. Myslím, že nebudu přehánět, když řeknu, že to pro mne bylo strašlivé utrpení zasahující všechny oblasti mé osobnosti: srdce, mysl, rozum i tělo. Můj zpovědník si se mnou už nevěděl rady a rozhodl se zkusit modlitbu za vnitřní uzdravení spojenou s modlitbou za rozvázání. Modlitba byla dohodnutá na následující úterý v 19h. Ráno tohoto osudného dne jsem pociťovala velkou úzkost, strach a neklid. Začala jsem se usilovně modlit, ale přesto tyto pocity neodcházely. Vyčerpaná jsem se obrátila na Pána s otázkou: „Co by se mělo stát, abych já přestala zvracet?“ V tu chvíli jsem cítila, že mám otevřít Písmo, a otevřela jsem na Jer 29,11-14: „Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. Budete mě volat

a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval.“ Z očí mi vytryskly slzy a řekla jsem Pánu, že Mu dám znova šanci. A tak jsem přišla na modlitbu, společně jsme začali Pána prosit o světlo, aby nám ukázal, zač se máme modlit, jakou oblast Mu vydat? Na mysl mi přišla jedna vzpomínka z raného dětství, kdy mi byly asi 4 roky a byla jsem na dovolené u moře spolu se svými rodiči a starším bratrem. Brácha už v té době uměl dobře plavat a potápěl se spolu s tátou, zatímco já si hrála na velkém kamenu na břehu. Najednou vidím přicházet na pláž i mámu, celá nadšená jsem k ní zvedla ručičky s nadějí, že mě obejmě a přidá se ke mně. Ale místo toho si mě ledově prohlédla od hlavy až k patě a pronesla: „Ty jsi tak tlusté dítě, já se za tebe stydím.“ V tu chvíli mě uvnitř zabila, zůstala jsem nehybně stát a už nikdy v životě jsem neměla k nikomu důvěru. Ta, která mě měla chránit, se mě zřekla. Když jsem celou historku povyprávěla, slzy mi tekly z očí proudem a nebyla jsem k zastavení... Začali jsme se modlit, vnímali jsme, že nezdravé pouto, které je mezi mnou a mámou musíme přetrhnout. Nešlo to přímou modlitbou, a tak se kněz modlil za osvobození. Tím se mi natolik ulevilo, že jsme mohli Pána prosit, aby tuto ránu definitivně zahojil. Najednou jsem viděla Ježíše, jak jde po hladině moře směrem ke mně, zastaví se na mém kamenu a pokleká přede mnou. Snižuje se na mou úroveň, takže se díváme jeden druhému do očí. S velikou a jen těžce popsatelnou láskou mě objímá a říká: „Už jsem tady, jsem tu pro tebe, skryj se v mé lásce a zůstaň jak dlouho chceš. Už tě neopustím.“ Nevím, jak dlouho jsem setrvala v Jeho objetí, ale jedno vím jistě, má rána byla zacelelná a mé srdce uzdraveno. Už nemusím čekat na lásku od své mámy, kterou mi dluží, tu lásku doplnil Ježíš. A vím, že kdykoli můžu přijít znovu, On mě nevyžene, neodmítne, neodsoudí, On mě nekonečně miluje! Mé utrpení tímto dnem skončilo, z bulimie jsem byla definitivně vysvobozená. Děkuji Pánu, který zná lék na každou naši bolest a utrpení, nic pro něj není nemožné. Jsou jen skutečnosti, které zadržují Jeho lásku, aby k nám nemohla proniknout, ale i to nám může dát poznat, když o to vytrvale prosíme.

Převzato z internetu

Z LITURGIE

8. 2. 2026 5. neděle v mezidobí

„Vy jste světlo světa.“

1. čtení: Iz 58,7-10

2. čtení: 1Kor 2,1-5

Evangelium: Mt 5,13-16

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste světlo světa; jestliže však světlo ztratí chuť, čím bude osoleno? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítílna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Ozvěna slova:

Dnešní evangelium nám připomíná, čím máme být, co znamená být křesťanem. Doba, ve které žijeme, učí už malé děti po nástupu do školy, že je důležité být úspěšný. Rozvíjet v sobě schopnosti, které umožní být ve světě úspěšný, mít se dobře. Být křesťanem není zakotveno v úspěšnosti jen pro mě samého, ale pro bližní. Je těžké tomu porozumět a ještě těžší podle toho žít. Je těžké sloužit, rozdávat se a přijímat za to také urážky, posměch a výčitky. V kolika křesťanských rodinách jsou děti vedeny k pochopení, že rozdávat je lepší než dostávat, že snášet to, co bolí, co je těžší a obtížnější, je to právě, co má skutečný smysl, že být slabším, skromnějším a méně úspěšným je víc? Pomocníkem k výchově dětí v dobré křesťany je nám Písmo svaté. Hledejme v něm inspiraci nejen pro ně, ale také pro sebe. Poznáváme Ježíše skrze jeho skutky. Když žil na této zemi, učinit tolik dobrých skutků, rozdal tolik lásky. Byl solí, která dávala životu chuť a světlem, které pro nás nepřestalo svítit už 2000 let. Život i svět, ve kterém žijeme, jsou nám dány jako dar. Máme úkol žít a to ve spojení s Ježíšem. Jemu oddání a vydání jeho vůli. Máme být solí tam, kde už pokrm nějak chutná a světlem tam, kde už se aspoň trochu svítí. Sůl nepatří do kredence, ale do těsta a světlo se nemá schovávat pod kbelík, ale svítit a ukazovat cestu. Snažme se co nejvíce napodobovat Ježíše, aby tak mohl být skutečně oslaven nebeský Otec.

„Nikdy nejsi tak daleko, aby k tobě Bůh nemohl dojít.“

(Charles de Foucauld)

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY ...(na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a mládí

Na silnicích se stavěly protitankové překážky. V Horním Srní byly přes celý rovný terén, podél silnice se kopaly jámy pro kulometná hnízda, podmiňovali železniční mosty, viadukt i mosty silniční i u domku u Ruprechtů č. 9. Most přes Váh byl ještě v provozu, protože jak uvedeno, jednalo se o frontu. Doprava na dráze byla zastavena, přerušen i veškerý styk obce s okresem v Uh. Brodě, protože již bylo tam koncem dubna osvobozující armáda. Železnice byla volná jen po Vsetín pro vojenskou dopravu. Vlaky jedoucí tím směrem byly partizánskými oddíly přepadány. Gestapo a oddíly esesáků nasazených zle řádili ve zdejších krajích. Všude mnoho vojska v dalekém širokém okolí jen samé vojsko.

Alois Lysák-Kovářůj

„Věra není jistota, že cesta bude snadná, ale že Bůh na ní půjde s námi.“

(Dietrich Bonhoeffer)

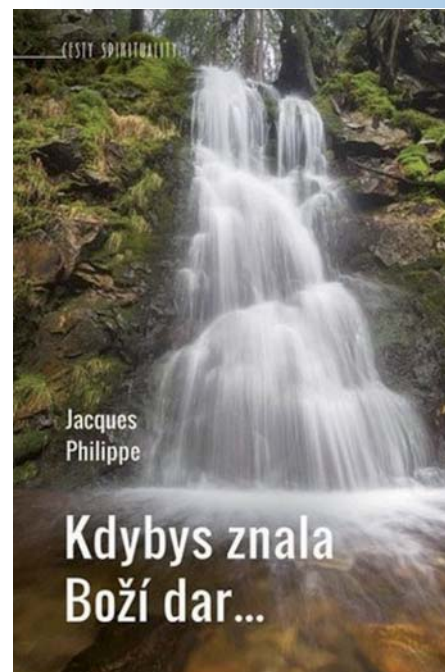
BLAHOPŘÁNÍ

Draží oslavenci, kéž vás Pán naplní svým požehnáním, chrání vás na všech vašich cestách a obdaruje vás zdravím, štěstím a pokojem v srdci. Ať vás provází Jeho láska každý den.

Fm

INSPIRACE K ČETBĚ

KDYBYS ZNALA BOŽÍ DAR

Autor: Jacques Philippe

Křesťanství se nezakládá na lidském úsilí, ale na Boží milosti, která se dává zdarma. Zlatou nití této knihy je právě „umění přijímat“ – přijímat milost, přijímat celé bohatství Otcovy milosrdné lásky: „Kdybys znala Boží dar...“ (J 4,10), říká Ježíš u studny samařské ženě, která své štěstí hledá všude možně, jen ne v Bohu.

V závěrečné kapitole autor vše ilustruje na známé židovské dívce z Holandska, jež k tomuto umění dospěla v nezvykle krátkém čase, a k tomu ještě v prostředí, kde bychom zrovna růst důvěry v Boha asi nečekali:

„Z tvých rukou, Bože můj, přijímám všechno tak, jak to přichází. Vždycky je to dobré, vím to. Naučila jsem se, že trpělivým snášením je možné všechny zkoušky proměňovat v dobro... Jen co jsem projevila ochotu postavit se zkouškám čelem, proměnily se v krásu.“ (Etty Hillesum)

MŠE SV. V SIDONII

- 7. 2. Za rodiče Vaculkovy
- 14. 2. Za rodiče a prarodiče Hnilovy, Zajícovy a rodiče Poláčkovy
- 21. 2. Za rodiče Františku a Josefa Kostkovy
- 28. 2. Za rodiče Věru a Miroslava Kostkovy

ÚMYSLY MŠI SV. NA MĚSÍC ÚNOR 2026

1.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Vojtěcha Rosenberga, + rodiče z obou stran, 4 + sourozence, Rostislava Hořáka, rodinu Miklasovu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Serišovy, + z jejich rodin, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
2.	PO	7.30 17.00	Za + rodiče Emílii a Aloise Dohnalovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Karla Lysáka, rodiče Boženku a Karla, bratra Františka, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	ÚT	17.00	Za + Stanislava Strnada, + Antonína a Marii Strnadovy, zetě Jiřího a duše v očistci
4.	ST	17.00	Za + rodinu Krutkovu, Sedlačkovu, Anežku a Josefa Zvoníčkovy, duše v očistci, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
5.	ČT	17.00	Za + Elišku a Miroslava Beňovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
6.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + Marii Březáčkovou, manžela Františka, syna Václava, rodiče, sourozence Šenkeříkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
8.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Františka Kostku, syna Františka, rodiče z obou stran, babičku Albínku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování za dožití 60 let života, s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie Pomocnice křesťanů Za farníky
9.	PO	7.30	Za nenarozené děti
10.	ÚT	17.00	Za + rodiče Lysákovy, Fojtíkovy, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	ST	17.00	Za + Marii a Antonína Řehákovy, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	ČT	17.00	Za + Stanislava Vančuríka, + rodiče, sourozence, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu
13.	PÁ	16.00	
14.	SO	7.30	Za + manžela Josefa Jahodu, jeho + sestru Marii Pilkovou, jejich otce Stanislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Ludvika Vilímka, rodiče Ruskovy, Vilímkovy, Janu Skypalovou, Jiřího Oklešťka, manžele Dušovské, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Věrku Slaběňákovou, rodiče Matějčkovy, Josefa Orsáka, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
16.	PO	7.30	Na úmysl dárce
17.	ÚT	17.00	Za + Františku a Ladislava Sucháčkovy, syna Ladislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ST	7.30 17.00	Za + Josefa Ptáčka, rodiče Ptáčkovy, Moravčikovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esterákovu, Skálovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	ČT	17.00	Za + syna Aloise Valčíka, manžela, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	Pá	17.00	Za + rodiče Vaškovy, syna Josefa, zetě Miroslava, jejich + sourozence, s prosbou o Boží ochranu, dar víry a dar zdraví pro celou živou rodinu
21.	SO	7.30	Za + Žofii a Oldřicha Konečné, vnučku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Petra Krahulce, rodinu Krahulcovu, Vilímkovu, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + syna Václava Fojtíka a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
23.	PO	7.30	Za + Marii a Jaroslava Bačovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	ÚT	17.00	Za + rodiče Pindákovy, zetě Františka, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
25.	ST	17.00	Za + Lidmilu Šenkeříkovou, manžela Stanislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	ČT	17.00	Za + Marii a Františka Mišákovy, rodiče, sourozence z obou stran, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
27.	PÁ	17.00	Za + rodiče Josefa a Anežku Krajčovy, jejich + dceru Janu Kostkovou, manžela, syna Josefa, rodiče, sourozence z obou stran, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
28.	SO	7.30	Za + syna Karla Žižku, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio